

משפט וביטחון לאומי

לקט ידיעות

המכון למחקרי ביטחון לאומי
INSS

לקט ידיעות – ינואר 2017

מנהלת התכנית: אל"ם (מיל') עו"ד פנינה שרביט ברוך

רכזת התכנית: עו"ד ענבר צדוק

צוות המחקר: סוניה בוקבזה, ניצן דורנבוים, שירה ליפשיץ, אבקילש קולץ',
שיר רוזנצוויג, קייט שוואנסטאט

♦ פרסומים ועדכונים

♦ 60 מילים על...

♦ ידיעות מתוך ישראל

♦ ידיעות בינלאומיות שקשורות לישראל

♦ ידיעות בינלאומיות

פרסומים ועדכונים

הכנס השנתי של המכון למחקרי ביטחון לאומי (23-24 בינואר)
במסגרת הכנס השנתי של המכון, שעמד בסימן "הערכה אסטרטגית לישראל 2017", התקיימו מספר מושבים בהם עלו נושאים הקשורים לממשק בין המשפט והביטחון הלאומי:
מושב בנושא "מוסר לחימה, רוח לחימה ואווירה ציבורית - משלימים או מתנגשים?" בהנחייתה של העיתונאית טלי ליפקין-שחק ובהשתתפותם של נשיאת בית המשפט העליון בדימוס, דורית ביניש, האלוף במיל' עוזי דיין, פרופ' משה הלברטל ועיתונאית "הארץ" גילי כהן.
מושב בנושא "תפיסת הביטחון הלאומי של ישראל - יציבה או מאתגרת?" בהנחייתו של תא"ל (מיל') אודי דקל ובהשתתפותם של חה"כ עומר בר לב, עו"ד אל"ם (מיל.) פנינה שרביט ברוך, אלוף (מיל.) נמרוד שפר ותא"ל (מיל.) יורם חמו. במושב נדונה, בין היתר, השפעת הלגיטימציה על תפיסת הביטחון.
מושב בנושא "הדה-לגיטימציה וה-BDS מה צפוי לנו בשנת היובל?" בהנחייתה של מיכל חטואל רדושיצקי ובהשתתפותם של גייקוב ביים (Israel on Campus Coalition), חה"כ לשעבר ד"ר עינת ווילף, תא"ל (מיל.) סימה וואקנין-גיל ותא"ל (מיל.) אסף אוריון.

פאנל (באנגלית) שהתקיים במסגרת האולפן השקוף שפעל במהלך הכנס בנושא: **UNSCR 2334 backdrop and implications** בהנחייתה של אל"ם (מיל) עו"ד פנינה שרביט ברוך ובהשתתפותם של ד"ר דפנה שרגא, השגריר לארס פאבורג-אנדרסן וח"כ (לשעבר) עינת וילף. כן הוצגה במסגרת הכנס, במהלך דבריהם של **השר נפתלי בנט** ו**השרה איילת שקד**, הצעתם להחיל את החקיקה הישראלית באזורי C ביהודה והשומרון.

המשא ומתן לפירוק נשק גרעיני: בין "הגינות" למציאות אסטרטגית
אמילי לנדאו ואפרים אסכולאי מנתחים את היוזמה האחרונה בנושא פירוק הנשק הגרעיני שהתקבלה באוקטובר 2016 על ידי הוועידה הראשונה של העצרת הכללית של האו"ם. עיקרה של היוזמה טמון בדרישת התחייבות מהמדינות לחתור למשא ומתן רב צדדי לפירוק נשק גרעיני. היוזמה מבקשת לקדם בראש ובראשונה "הגינות", כפיצוי על חוסר ההגינות הטבוע באמנת ה-NPT. לטענתם, יוזמת הגרעין החדשה אולי משקפת את התסכול של מדינות ללא גרעין ואת תביעתן ליחס הוגן, אולם המקרה של איראן וצפון קוריאה, שהן חברות באמנה אך חותרות במשך שנים בנחישות להשגת גרעין צבאי, מראה כי המדינות החברות עצמן אינן נוהגות בהגינות. כמו כן, המחברים מציגים אתגרים נוספים המקשים על רעיון המשא ומתן לכינון אמנה לחיסול הנשק הגרעיני. מסקנתם היא כי לעת עתה היוזמה אינה ישימה, בעיקר מכיוון שמטרת ההגינות, המהווה את הבסיס שלה מבחינה נורמטיבית הנה רעועה ומעוותת (ינואר, **עדכן אסטרטגי**).

התפתחויות ביחסי אירופה-איראן כשנה לאחר הסרת הסנקציות
סימה שיין ואנה כתראן סוקרות את ההתפתחויות ביחסי אירופה-איראן במלאת שנה להסכם הגרעין והסרת הסנקציות האירופאיות מעל איראן. ההתפתחויות מתרחשות במישור הכלכלי ובמישור המדיני, ובאות לידי ביטוי בהסכמי מסגרת לשיתוף פעולה כלכלי-מסחרי שנחתמו בין מדינות אירופה השונות לאיראן ובאימוץ אסטרטגיה ליחסים של האיחוד האירופי עם איראן ע"י הפרלמנט האירופאי, הכוללת, בין היתר, הרחבת שיתוף הפעולה הכלכלי; השקעות וסחר בין מדינות אירופה לאיראן; ותמיכה בהצטרפות איראן לארגון הסחר העולמי. המחברות מצינות את חשיבות היחסים בין אירופה ובין איראן למשטר בטהרן, הן בהיבט הכלכלי-מסחרי והן כיחסים המהווים משקל נגד לארצות הברית שנתפסת כעוינת, בעיקר עם היבחרו לנשיאות ארה"ב של טראמפ, המאיים לבטל את הסכם הגרעין (16 בינואר, **מבט על**).

אישיות בלתי-רצויה: "שר החוץ" של חזבאללה תחת מתקפה
אופק איש מעש מציין כי ביום 9 בינואר נוספו שני אנשי חזבאללה ל"רשימה השחורה", המורכבת משמות גורמים המעורבים בטרור שעליהם ארה"ב מטילה סנקציות פרטניות - מצטפא מעיניה והשיח עלי דעמוש. דעמוש הוגדר כטרוריסט בשל תפקידו כראש מחלקת קשרי החוץ של חזבאללה, המקשרת בין חזבאללה לקהילות השיעיות הלבנוניות הגולות. מחלקת המדינה האמריקנית קבעה כי מחלקה זו מעורבת ב"מבצעי טרור חסויים" בכל רחבי העולם, הכוללים גיוס פעילי טרור ואיסוף מודיעין. הסנקציות חשובות לגופן שכן יוכלו לפגוע בפעילות זו. מעבר

לכך, מבחינה מדינית והצהרתית, המהלך יכול לגרום למדינות נוספות לשקול נקיטת צעדים דומים לסיכול פעילות מן הסוג הזה בשטחן (15 בינואר, [שורטי](#)).

60 מילים על...

צו אקזקוטיבי נשיאותי

נשיא ארה"ב מחזיק בסמכות להוציא צווים אקזקוטיביים בהתאם לסעיף השני של החוקה. הצווים הם הנחיות לגורמי הממשל לבצע מדיניות או לנקוט בפעולה צבאית תוך עקיפת הקונגרס. הם מחייבים מבחינה משפטית, אך אינם נחשבים לחקיקה. נשיא מכהן יכול לשנות או לבטל צווים קודמים. הקונגרס יכול למנוע את ביצועם רק באמצעות חקיקה סותרת או על ידי חסימת מימון. הצווים כפופים לביקורת שיפוטית.

ידיעות מתוך ישראל

חקיקה

הממצאים והמסקנות של פסק דין של בית משפט צבאי יהיו קבילים כראיה במשפט האזרחי ביום 17 בינואר אושר סופית החוק [לתיקון פקודת הראיות \(מס' 18\), התשע"ז-2017](#), שקבע כי הממצאים והמסקנות של פסקי הדין בבתי המשפט הצבאיים ביהודה ושומרון יהיו קבילים כראיה במשפט אזרחי בישראל, בדומה לפסקי דין פליליים של בתי המשפט בישראל (16 בינואר, [אתר הכנסת](#)).

פסיקה

החייל אלאור אזריה הורשע בהריגה

ביום 4 בינואר **הרשיעו שופטי בית הדין הצבאי פה אחד את סמל אלאור אזריה בעבירת הריגה. בפסק הדין** דחה בית הדין את טענתו של אזריה, לפיה חשב שהמחבל מסוכן, זאת לאחר שלא השתכנע מכנות עדותו, ולאור עדויות מפקדיו, עמדת החיילים בשטח ועמדת האזרחים שנכחו באירוע. **פנינה שרביט ברוך** מתייחסת לפסק הדין בשני מישורים. האחד, נוגע לטענות העולות לפיהן חיילים יחששו לפעול בעקבות העמדת החייל היורה לדין. לגישה, הכרעת הדין מסירה חשש זה, שכן עולה ממנה בברור כי מקרה זה אינו "מקרה אפור" של ספק, כי אם מקרה מובהק של חריגה מודעת ומכוונת מהחוקים ומהפקודות של צה"ל. לדידה, העמדה לדין משמעתית, ואף פלילי, של חיילים אשר סטו בבירור ובמכוון מפקודות צה"ל הכרחית בכדי לשמור על צה"ל כצבא ערכי והיררכי. השני, נוגע לתפיסה המוסרית של החברה הישראלית את ערך "טוהר הנשק", והטענות כי מלכתחילה אין למקום לאסור על הריגת מחבל פצוע, גם כשאינו מהווה סכנת חיים. היא מדגישה את הסכנה הטמונה במגמה זו ואת חשיבותה של עליונות מוסרית כחלק מעוצמתו של צה"ל (5 בינואר, [וואלה](#)).

דרישה למסירת נסחי רישום בספרי הזכויות (טאבו) באזור אל-בירה על בסיס חוק חופש המידע ביום 3 בינואר דחה בג"ץ עתירה לפי חוק חופש המידע הדנה בבקשתה של תנועת רגבים, המגדירה עצמה כפועלת, בין היתר, לשמירת אדמות המדינה ולמניעת השתלטות בלתי חוקית על משאבי קרקע לאומיים, כי ימסרו לידיה נסחי רישום בספרי הזכויות של חלקות מקרקעין בסביבת הכפר אל-בירה שביו"ש, בהתאם לפסק דין קודם של בית המשפט לעניינים מנהליים בירושלים. לאחר שפסק בית המשפט המנהלי בירושלים לטובתה של העותרת, אך לפני שהורה על ביצוע פסק הדין, נכנס לתוקפו הצו בדבר מקרקעין (עיון במרשמים) (אזור יהודה והשומרון) (מס' 1737), התשע"ד-2014, שהחליף את הנוהל הקיים וקבע הסדר חדש המגביל את זכות העיון. בג"ץ קבע כי הצו חל גם על בקשות תלויות ועומדות ביום כניסתו לתוקף, ובכלל זה על בקשת העותרת, בהעדר פסק דין חלוט. בג"ץ ציין בנוסף כי הסמכות לקיים ביקורת שיפוטית על החלטות המנהל האזרחי בבקשות חופש מידע נתונה לו בלבד ולא לבימ"ש לעניינים מנהליים (3 בינואר, [בג"ץ 6870/14 רגבים נ' ראש המינהל האזרחי](#)).

עדכונים נוספים

הממשלה העניקה חסינות מתביעה לבנקים שעובדים עם הפלסטינים הקבינט המדיני-ביטחוני אישר להעניק לבנק הפועלים ובנק דיסקונט חסינות מיוחדת מפני תביעות ושיפוי על תביעות העלולות להיות מוגשות נגדם בחשד למעורבות בהלבנת הון ומימון טרור, במעורבותם בשירותים פיננסיים הניתנים לרשות הפלסטינית. ההחלטה ניתנה בעקבות דרישת הבנקים לקבל רשת הגנה משפטית וכלכלית מממשלת ישראל להמשך עבודתם מול הפלסטינים, מחשש לתביעות מצד רשויות בחו"ל בחשד לעבירה על חוקי מניעת הלבנת הון ומימון טרור. ההסדר עם הבנקים נקבע לתקופה של שנתיים, שבמהלכן המדינה תגבש חלופה ממשלתית לבנקים הפרטיים במתן שירותים בנקאיים לפלסטיניים. השירותים הפיננסיים הניתנים ע"י הבנקים הינם חלק מההתחייבות של מדינת ישראל במסגרת הסכם פריז משנת 1994 ועל כן להפסקתם תהיינה משמעותיות דיפלומטיות. בכדי להבטיח את יציבותה הכלכלית של הרשות, עד ליצירת מנגנון ממשלתי שיספק שירותים פיננסיים לרשות, הבטיחו בכירים בממשל האמריקאי והאיחוד האירופאי לגבות את ההסדר עם הבנקים ולמנוע תביעות (22 בינואר, [גלובס](#)).

ידיעות בינלאומיות שקשורות לישראל

רשויות התביעה בבלגיה הודיעו כי יעכבו את ציפי לבני לחקירה בגין טענות לביצוע פשעי מלחמה בהמשך לתביעה שהוגשה ע"י גורמים פלסטיניים לבית המשפט הבלגי בשנת 2010 נגד בכירים ישראלים, בטענות למעורבות בביצוע פשעי מלחמה במסגרת מבצע עופרת יצוקה, שרת החוץ לשעבר, ציפי לבני, הייתה צפויה להיות מעוכבת לחקירה בבלגיה. ח"כ לבני, שזומנה לפגישה עם מנהיגים יהודים בבריסל, ביטלה את הגעתה ימים ספורים לפני מועד הנסיעה המתוכנן (20 בינואר, [Jerusalem Post](#)).

מועצת אירופה אישרה דוח המאשים את ישראל ב"הרג שיטתי" בעזה

ביום 24 בינואר אישרה האסיפה הפרלמנטרית של מועצת אירופה [דוח](#) המאשים את ישראל במצב ההומניטרי בעזה, כולל האשמות על הרג בלתי חוקי של יחידים שלא היו סכנה מיידית לחיי אדם. הדוח קורא למדינות האיחוד לתמוך בחקירה של בית הדין הפלילי הבינלאומי במידה וימצא כי יש תשתית סבירה לפתוח בחקירה. כמו כן, הוא קובע כי יש להסיר את הסגר על רצועת עזה, לוודא כי סחורות רפואיות וחיוניות מגיעות לתושבי הרצועה, לאפשר לפלסטינים לחפש עבודה בישראל ולהכין תכנית רב שנתית להקמת מדינה פלסטינית. בדוח מופיעות אף דרישות מהרשות הפלסטינית, בהן הדרישה לפעול למניעת פעולות טרור נגד ישראל ולגנותן. הדוח התקבל ברוב של 46 תומכים, מול 12 מתנגדים ו-2 קולות נמנעים (24 בינואר, [אתר הכנסת](#)).

בית משפט מצרי מחייב את ממשלת מצרים לנקוט הליכים נגד ישראל

ביום 21 בינואר בית המשפט המצרי הגבוה לעניינים מנהליים נתן [פסק דין](#) סופי המחייב את ממשלת מצרים להגיש תביעה בינלאומית נגד ישראל, בגין מעשי אלימות ועינויים נגד עצורים מצריים במהלך מבצע קדש (1956) ומלחמת ששת הימים (1967). פסק הדין ניתן בעקבות תביעה שהוגשה בשנת 2001 מצד שבויים מצריים ומשפחות של חיילים שנפטרו. מוחמד מג'די מציין כי עולה שאלה בנוגע לרצונה ויכולתה של מצרים לציית לפסק הדין. חאלד אבו באקר, חבר בלשכת עורכי הדין המצרית, התייחס לבעייתיות במימוש פסק הדין בזירה הבינלאומית: בית הדין הבינלאומי לצדק מוסמך לדון במחלוקת רק בהסכמת שני הצדדים; בית הדין הפלילי הבינלאומי דן בפשעים אינדיבידואליים ולא מעמיד לדין ממשלות או ארגונים; והקמת בית דין מכוח החלטת מועצת הביטחון מצריכה את הסכמת כל המדינות החברות במועצה. טארק פאמי, ראש היחידה לחקר יחסי ישראל-פלסטין במכון ללימודי מזרח תיכון, טוען כי מבחינה דיפלומטית, לאור הסטטוס הנוכחי של יחסי מצרים-ישראל, הממשל המצרי לא ינקוט בצעדים משפטיים נגד ישראל. לפסק הדין יש ככל הנראה חשיבות סימבולית בלבד (21 בינואר, [Al-monitor](#)).

ועידת השלום בפריז

ביום 15 בינואר השתתפו למעלה מ-70 מדינות וארגונים בינ"ל, אשר ישראל והרשות הפלסטינית לא נכללו ביניהם, במפגש השני של ועידת השלום בפריז. [בהצהרת הסיכום](#) של המפגש, ממנה הסתייגה בריטניה, אישרה הוועידה את מסקנותיה מהמפגש הקודם, שהתקיים ביולי 2016, וקראה למשא ומתן לפתרון שתי מדינות. בהצהרה הודגש כי על הצדדים לפעול להפסקת האלימות באזור ולהפסיק את מפעל ההתנחלויות. כן צוינו מספר מאפיינים לפתרון הרצוי והוזכרו יוזמת השלום הערבית (2002) והחלטת מועצת הביטחון 2334. ההצהרה קראה לצדדים להכריז בפומבי על תמיכתם בפתרון שתי המדינות ולהראות דרך מעשים ומדיניות מחויבות אמיתית לפתרון זה (15 בינואר, [Ynet](#)).

פסק דין אמריקאי מחייב את איראן וסוריה לפצות הורי תינוקות שנרצחה בפיגוע ביום 9 בינואר **פסק בית המשפט במחוז קולומביה שבארה"ב פיצויים בגובה של 178 מיליון דולר להורי התינוקת חנה זיסל בראון ז"ל, אזרחית ארה"ב, שנרצחה באירוע דריסה בתחנת הרכבת הקלה בשנת 2014**. הוריה וסביה של חנה הגישו תביעה, בסיועו של ארגון שורת הדין, נגד איראן ונגד סוריה בטענה כי הן מממנות את חמאס, ששלח את המפגע שרצח את בתם ופצע את האב ואזרחים נוספים. בית המשפט קבע כי המתקפה בוצעה בידי חמאס וכי איראן וסוריה נושאות באחריות כלפי התובעים, בשל חלקן במימונו. בהמשך לקביעתו, בית המשפט פסק פיצויים בגין מותה של התינוקת והנזקים הפיזיים שנגרמו לאביה. אף נפסקו פיצויים לסביה של חנה, בשל הנזק הנפשי שנגרם להם מכך שילדיהם נפלו קורבן לאירוע טרור ([Shurat Hadin](#)).

ידיעות בינלאומיות

דיני מלחמה

בית המשפט הבריטי אישר קיומה של סמכות מעצר בעיראק ואפגניסטן בערעור המשותף בעניין [Waheed v. Ministry of Defense](#) ו- [Serdar Mohammed v. Ministry of Defense](#) נידונו תובענות נזיקיות שהוגשו נגד ממשלת בריטניה, בטענה לקיומו של מעצר בלתי חוקי של עצורים בעיראק ובאפגניסטן. זאת, לפי הטענה, בניגוד לסעיף 5 לאמנה האירופית לזכויות אדם. בית המשפט התייחס לארבעה עניינים מרכזיים וקבע כי: 1. החלטות מועצת הביטחון שהתקבלו לפי פרק 7 בעניינן של עיראק ואפגניסטן העניקו לכוחות הצבא הבריטי סמכות חוקית לעצור את המערערים למטרות ביטחון. 2. יש לקרוא את סעיף 5(1) לאמנה האירופית, המפרט את שש עילות המעצר, ככולל בתוכו גם מעצר מכוח החלטת מועצת הביטחון. 3. את דרישת האמנה בסעיף 5(4) כי תינתן לעצור זכות לערער על חוקיות מעצרו, ניתן לפרש בהתאמות הדרושות, כל עוד מתקיים סטנדרט מינימאלי של הגנה מפני שרירות. 4. בית המשפט לא מכריע בשאלה אם קיימת במשפט המנהגי סמכות מעצר אגב לחימה בסכסוך מזוין שאינו בינלאומי, בשל קביעתו כי במקרה דנן יש סמכות מעצר מכוח החלטת מועצת הביטחון. עם זאת, חלק מהשופטים ציינו שקיים ספק בדבר קיום סמכות מעצר כזו בדין המנהגי (17 בינואר, [Just Security](#)). לניתוחים נוספים, ראו: 2 בפברואר, [Just Security](#); 17 בינואר, [Ejil](#).

בית המשפט הבריטי לערעורים פסק בטענות מקדמיות בהליכים בנוגע למעורבות של בריטניה בעינוי עצורים והחזקה במעצר שלא כדין

בית המשפט הבריטי לערעורים נתן פסק דין בשתי פרשיות שאוחדו לדיון אחד: [Belhaj v. Straw](#) ו- [Rahmatullah \(No 1\) v. Ministry of Defence](#). בפרשה הראשונה נתבעה בריטניה בטענה כי העבירה עצורים לידי לוב וארה"ב, אשר עונו על ידי מדינות אלו. בפרשה השנייה הועברו המערערים, שנעצרו בעיראק, מהרשויות הבריטיות לידי רשויות ארה"ב והוחזקו לאחר מכן במשך 10 שנים ללא משפט. בית המשפט קבע כי דוקטרינת חסינות המדינה לא חלה

משום שהממשלות הזרות לא היו צד להליכים ולא יהיו כפופות משפטית להכרעות בהליכים אלו. השופטים דנו ביתר הרחבה בטענה של "מעשה מדינה זרה" (foreign act of state), קרי כי ההליך מחייב הכרעה שיפוטית בנוגע להתנהלות של מדינה אחרת ועלול להשפיע על יחסי החוץ של בריטניה. השופטים דחו טענה זו לאור החומרה של האיסור על ביצוע עינויים ומעצרים בלתי חוקיים, שלגביהם אין מקום לחסום תביעות נגד המדינה. התיקים הוחזרו לדיון לגוף הטענות (27 בינואר, [Just Security](#); 19 בינואר, [Just Security](#)). לניתוח נוסף, ראו: 18 בינואר, [Ejil](#).

במקביל ניתן פסק דין נוסף בפרשות [Rahmatullah \(No 2\) v. Ministry of Defence](#) - [Mohammed v. Ministry of Defence](#), שעוסקות אף הן בטענות בדבר מעצר לא חוקי ויחס לא הולם על ידי הכוחות הבריטיים והאמריקאים בעיראק ואפגניסטן. בית המשפט קיבל את ערעור המדינה וקבע כי למדינה עומדת הגנה של "מעשה מדינה" בהליכים נזיקיים ביחס לפעולות צבאיות שנערכו מחוץ לגבולות המדינה. עם זאת, ניתן פירוש מצמצם לסוגי הפעולות שתחול עליהן טענת הגנה זו (24 בינואר, [UK Human Rights Blog](#)). (לתיאור קצר של כל הפסיקות והפנייה לתמציתיהן, ראו: [ASIL](#)).

הרצאת היועץ המשפטי של בריטניה בעניין מדיניות הגנה עצמית ביום 11 בינואר נתן היועץ המשפטי לממשלת בריטניה [נאום](#) שנועד להבהיר את המדיניות הבריטית בכל הנוגע להיבט החוקי של שימוש בכוח מזוין נגד שחקנים שאינם מדינתיים, ובאופן ספציפי, העילות לשימוש בכוח, במסגרת הגנה עצמית, מול שחקנים אלו. ג'ניפר דסקל מציינת כי בנאום הבהיר היועץ כי בריטניה נשארת מחויבת להגיב תחילה לאיומים שמציבים שחקנים שאינם מדינתיים באמצעות המשפט הפלילי. כן הדגיש כי שימוש בכוח מתוך הגנה עצמית מותר אך ורק בכפוף לנחיצות ומידתיות, כאשר הנחיצות כוללת מרכיב של מיידיות (imminent). הערכת imminence תתייחס למידת הוודאות של ההתקפה הצפויה, להיקפה ולשאלה אם זו ההזדמנות האחרונה למנוע אותה וכן לאפשרות למנוע אותה בדרך אחרת. היועץ הדגיש כי אין צורך להביא ראיה בדבר התקפה מתוכננת ספציפית. עם זאת, אין לפעול מתוך הגנה עצמית בתגובה לאיומים רחוקי טווח שטרם התממשו. בנוסף, על אף שהדבר לא נאמר על ידו במפורש, הניתוח רומז כי נחוץ שהשחקן הלא מדינתי שמבקשים לתקוף כבר הפגין יכולת קודמת לבצע התקפות. לבסוף, היועץ מדגיש כי השימוש בכוח צריך להיות מוגבל למקרים חריגים ולהעדר כל חלופה אחרת (11 בינואר, [Just Security](#); 12 בינואר, [Just Security](#)). לקריאה נוספת, ראו: 13 בינואר, [Just Security](#); 17 בינואר, [Just Security](#).

דוח בריטי בנושא שימוש בפצצות מצרר בתימן
ביום 9 בינואר פרסם בית הנבחרים הבריטי [דוח](#) בעניין פעילות בריטניה בתימן. הדוח מתייחס לטענות לפיהן הנשק אותו סיפקה בריטניה לכוחות הקואליציה הפועלים בתימן שימש להפרות לפי הדין ההומניטרי הבינלאומי וכי אנשי צבא בריטים לקחו חלק בהליך קבלת ההחלטות הנוגעות לסיכול ממוקד שביצעו הכוחות. הדוח מתאר כי מזכיר ההגנה הבריטי עדכן את בית הנבחרים בכך שביום 19 בדצמבר 2016 ממשלת סעודיה הודיעה לבריטניה כי השתמשה בפצצות

מצרר מסוג B-755, אשר סיפקה לה בריטניה בשנות ה-80, בהתקפה שביצעה על צפון תימן בינואר 2016. ממשלת סעודיה הבטיחה כי לא תעשה שימוש נוסף בפצצות המצרר בפעולותיה הצבאיות. ממשלת בריטניה ממשיכה להתנגד לקריאות להשעות מכירת נשק לסעודיה, עמדה העתידה לעבור ביקורת שיפוטית במהלך חודש פברואר 2017 (9 בינואר, Parliament.UK).

פורסמו נתוני הרוגים מפגיעות הצבא האמריקאי מחוץ לאזורי סכסוך במהלך שנת 2016 ביום 20 בינואר, ערב השבעתו של דונלד טראמפ, **ראש המודיעין האמריקאי פרסם דוח המסכם את כמות ההפצצות הצבאיות שבוצעו ע"י הצבא האמריקאי מחוץ לאזורי לחימה**. הדוח כולל את מספר האזרחים ההרוגים במבצעים הללו, העומד על הרוג אחד בלבד, נתון שפורסם גם על ידי ארגונים לא ממשלתיים. **בריאן גודמן** מתייחס לנקודות חשובות העולות מהדוח. הוא מזכיר כי נתונים אלו אינם מתייחסים לפגיעות שהתרחשו באזורי לחימה, כגון אפגניסטן וסוריה, בהם מטבע הדברים מספר ההרוגים גבוה יותר. נתונים אלו, בנוגע לאזורי לחימה, מתפרסמים בעדכונים של משרד ההגנה. גודמן מבהיר כי זהו הדוח השני בסדרה של דוחות המתפרסמים מכוח צו נשיאותי שניתן ביום 1 ביולי 2016. עם כניסתו של הממשל החדש, מעלה גודמן את השאלה האם פרסום הדוחות יימשך. הוא מציין כי מדבריו של מזכיר הגנה החדש, גיימס מאטיס, עולה כי הוא מבין את חשיבותה של הלגיטימציה הציבורית לפעולות צבאיות וחשיבות צמצום הפגיעות האזרחיות בזמן לחימה (20 בינואר, Just Security).

מזכ"ל האו"ם מפרט את תחום סמכותו של המכניזם שיוקם בעניינו של הסכסוך בסוריה ביום 26 בינואר, **בעקבות החלטה 71/248 של העצרת הכללית של האו"ם, אשר הורתה על הקמת מכניזם בינלאומי, עצמאי ואובייקטיבי שיסייע בחקירה ותביעה של אלו האחראים על פשעי המלחמה ופשעים נגד האנושות בסוריה החל ממרץ 2011, הוציא מזכ"ל האו"ם מסמך המפרט את תחום סמכותו של המכניזם**. המסמך קובע כי בראש המכניזם יעמוד שופט בדימוס או תובע בעלי ניסיון רב בחקירות ותביעות פליליות. לגוף זה תהיינה שתי מטרות. האחת, איסוף, גיבוש וניתוח ראיות המעידות על הפרות הדין ההומניטרי ודיני זכויות אדם. השנייה, הכנת תסקירים במטרה להקל על הליכים פליליים עצמאיים והוגנים ולזרזם. המסמך קובע כי המכניזם יעבוד בשיתוף פעולה עם הוועדה הבינלאומית העצמאית לחקירה בסוריה וכי שני הגופים יהיו משלימים (26 בינואר, UN SG).

מועצת הביטחון העבירה החלטה הקוראת להכיר בתוצאות הבחירות האחרונות בגמביה ביום 19 בינואר **העבירה מועצת הביטחון של האו"ם החלטה הקוראת לכל המפלגות ובעלי העניין בגמביה לכבד את תוצאות הבחירות לפיהן אדאמה בארו הוא נשיאה הנבחר של גמביה**. החלטה זו ניתנה בעקבות סירובו של הנשיא הקודם יחיא ג'אמה, שהפסיד את הבחירות, לפנות את מקומו. ימים ספורים לפני כן, ביום 17 בינואר, הוועדה הכלכלית עבור מדינות מערב אפריקה יצאה בהכרזה כי היא מכירה בנשיא בארו כנשיאה הנבחר של גמביה ובהחלטה לנקוט בכל האמצעים הנדרשים להבטחת חילופי השלטון במדינה. בחסות הוועדה, מיד לאחר 19 בינואר, הושבע בארו בשגרירות גמביה שבסנגל וכוחות סנגלים פלשו לגמביה במטרה לאכוף את תוצאות

הבחירות. ביום 21 בינואר עזב ג'אמה את גמביה. **מוחמד הלאל** טוען כי ההתרחשויות בגמביה מאתגרות ומשנות את דיני הפתיחה במלחמה (Jus ad Bellum) בשני היבטים. האחד, התערבות צבאית של סנגל בשטח גמביה לבקשת נשיא נבחר גולה, ולא לבקשת ממשל מכהן, בין שגולה ובין שאינו, היא מוטלת בספק וחסרת תקדים. השני, החלטת הוועדה "לנקוט בכל האמצעים הנדרשים" עולה כדי איום אסור בשימוש בכוח, היות שאכיפת תוצאות הבחירות איננה סיבה לגיטימית לשימוש בכוח על פי דיני הפתיחה במלחמה (24 בינואר, [Opinio Juris](#)).

משפט בינלאומי פלילי

ראש ממשלת קוסובו לשעבר נעצר בצרפת בגין ביצוע פשעי מלחמה
ראש ממשלת קוסובו לשעבר, ראמוש האראדינאג', נעצר בצרפת ביום רביעי באשמת ביצוע פשעי מלחמה, בעקבות בקשת הסגרה שהגישה סרביה. האראדינאג' היה לוחם גרילה בין השנים 1998-1999, בתקופת מאבקה של קוסובו לקבלת עצמאות מסרביה. לפי בקשת ההסגרה, האראדינאג' היה מעורב בתקופה זו בחטיפות, עינויים ורצח של אזרחים סרביים. האראדינאג' **הועמד לדין בעבר** בגין פשעים אלו בטריבונל הבינלאומי ביוגוסלביה, בשנים 2008 ו-2012, ובשתי הפעמים נוקה מאשמה (5 בינואר, [US News](#)). ביום 12 בינואר הורה בית המשפט הצרפתי לערעורים על שחרורו ממעצר בתנאי שישאר בצרפת, עד שתיבחן בקשת ההסגרה שהגישה סרביה, והוא נדרש לדווח למשטרה פעמיים בשבוע. מעצרו של האראדינאג' הוביל לקריאות להפסקת הליכי הגישור המתנהלים בין סרביה וקוסובו והמהווים תנאי מוקדם לקבלתן של המדינות כחברות באיחוד האירופי (12 בינואר, [Reuters](#)).

האיחוד האפריקאי קורא לעזיבה המונית של בית הדין הפלילי הבינלאומי
ביום 31 בינואר הוציא האיחוד האפריקאי החלטה, שאינה מחייבת, הקוראת ליציאה המונית של מדינות האיחוד מבית הדין הפלילי הבינלאומי. החלטה זו התקבלה על רקע יציאתן של דרום אפריקה ובורונדי מבית הדין, בטענה כי פעילותו מערערת על ריבונותן ומתמקדת במדינות אפריקה בלבד. ההחלטה התקבלה במסגרת הכנס השנתי של ראשי מדינות האיחוד באדיס אבבה, לאחר דיון רב מחלוקות, בו הביעו ניגריה וסנגל את התנגדותן להחלטה. האיחוד אף קרא להשהות את המגעים מול מועצת הביטחון של האו"ם עד לקיומה של רפורמה בבית הדין הפלילי הבינלאומי. **עמנואל איגונזה** מציין כי ההחלטה מדגישה את התסכול הרב של האיחוד מהתנהלות בית הדין, אך ריבוי המחלוקות סביב הסוגיה מראה כי לא קיימת תמימות דעים בנושא. הוא מבהיר כי ההחלטה רק קוראת למדינות לשקול כיצד ליישם את האמור בה, אך אינה מחייבת אותן. היא אף קוראת למדינות לדחוף לקיומן של רפורמות בבית הדין, מה שמהווה אינדיקציה ברורה לכך שמדינות רבות אינן תומכות בעזיבה המונית של בית הדין (1 בפברואר, [BBC](#)).

בית הדין הפלילי הבינלאומי קבע כי הוא מוסמך לדון בפשעים שעבר נאשם נגד כוחותיו שלו ביום 3 בינואר **קבע בית הדין הפלילי הבינלאומי כי הוא מחזיק בסמכות לדון בפשעי המלחמה שביצע בוסקו נטאגאנדה, לשעבר סגן המפקד של ארגון הגרילה FPLC הקונגלזי, לפי סעיפים 6 ו-9 לכתב האישום שהוגש נגדו, המתייחסים לפשע האונס ועבדות מינית של ילדים-חיילים.** ההגנה טענה כי סעיפים אלו אינם מצויים בסמכותו של בית הדין היות שהם בוצעו לכאורה כלפי חברי הארגון המזוין לו השתייך נטאגאנדה, ולפי סעיף 3 לאמנות ג'נבה פשעי מלחמה לא יכולים להתבצע על ידי חברי כוח מזוין נגד חברים באותו כוח מזוין. בית הדין קבע כי פרשנות זו נוגדת את הרציונל של הדין ההומניטרי הבינלאומי, שמטרתו לצמצם את הסבל הנגרם במהלך סכסוך מזוין. הוא קבע כי חברי אותו כוח מזוין אינם נשללים אוטומטית כקרבנות פוטנציאליים של פשעי מלחמה. במקרים אלו ניתן להעמיד לדין פושעי מלחמה בהתבסס על אמנת רומא או הדין ההומניטרי הבינלאומי. פסיקתו זו רלוונטית רק לעניין הסמכות ואין היא נוגעת, בשלב זה, בעניין האשמה (4 בינואר, **ICC**). למידע נוסף על ההליכים נגד נטאגאנדה, ראו: **Ntaganda Case**.

זכויות אדם

אוקראינה הגישה תביעה נגד רוסיה בבית הדין הבינלאומי לצדק ביום 16 בינואר **הגישה אוקראינה תביעה נגד רוסיה בבית הדין הבינלאומי לצדק בגין התערבות צבאית באוקראינה, מימון פעולות טרור והפרת זכויות אדם של מיליוני אזרחים אוקראינים, פעולות המהוות הפרות לכאורה של האמנה הבינלאומית בדבר דיכוי ומימון טרור, 1999 והאמנה הבינלאומית בדבר ביעור כל הצורות של אפליה גזעית, 1965 (17 בינואר, **ICJ Press Release**).** **בת' ואן שאק** מבהירה כי תביעתה של אוקראינה מתייחסת להפליה השיטתית של האוכלוסייה הטטרית וקהילות אוקראיניות אתניות אחרות מצד השלטון הרוסי, כמו גם לנשק ולכספים שמספקת רוסיה לארגוני טרור הפועלים בשטח אוקראינה. **בתגובתה** הרשמית, מיום 17 בינואר, טענה רוסיה כי הצדדים לא הגיעו לידי מיצוי הליכי המשא ומתן והליכי הבוררות שדורשים המנגנונים המסדירים אמנות אלו, ולכן כלל אין מקום לפנות לבית הדין בשלב זה. ואן שאק מפרטת את הפעולות בהן נקטה אוקראינה מאז השתלטות רוסיה על חצי האי קרים. ביניהן, פנייה לבית הדין הפלילי הבינלאומי, לבית המשפט האירופי לזכויות אדם ולבית הדין הבינלאומי לדיני הים. זאת, בנוסף לתביעות שהגישו אינדיבידואלים בנוגע לטענות פרטניות (2 בפברואר, **Just Security**).

ארה"ב מרחיבה את הסנקציות על צפון קוריאה בגין הפרת זכויות אדם ביום 11 בינואר **הרחיב ממשל אובמה את הסנקציות על צפון קוריאה בגין הפרת זכויות אדם.** הרחבת הסנקציות באה לידי ביטוי בכך שמשרד האוצר האמריקאי הוסיף שבעה אישים, ביניהם פקידים ממשלתיים וחברים במפלגת העבודה הקוריאנית, ושתי ישויות צפון קוריאניות **לרשימת האויבים (SDN)** המצויים תחת סנקציות. בעקבות כך, נכסיהם וחשבונותיהם יוקפאו וייאסר על כל אדם או ישות בארה"ב לבוא במגע עמם. סנקציות אלו נוספות לסנקציות שהוטלו קודם לכן, בעקבות **דוח** שהוציא ממשל אובמה ביולי 2016 ובו פורטו הפרות זכויות אדם המתקיימות בצפון

קוראיה, ביניהן אלימות מינית, הרעבה מכוונת, הכאות, הפלות כפויות והוצאות סודיות להורג (11 בינואר, [US Department of the Treasury](#)).

ארה"ב מסירה חלק מן הסנקציות שהטילה על סודן שבועות ספורים לפני סיום כהונתו, ולאחר כשלושה עשורים של אמברגו, הנשיא אובמה הסיר חלק מן הסנקציות שהטיל על סודן. אובמה הסביר כי ההחלטה התקבלה בעקבות השינוי החיובי בהתנהלותה של ממשלת סודן, שחדלה עם ההפצצות מהאוויר על דארפור ואזורים קונפליקט אחרים; בלמה את קבוצת המדינה האסלאמית; והכניסה סיוע הומניטרי לאזורי סכסוך בשטחה. ההחלטה האמריקאית [נתמכה](#) על ידי השליח המיוחד של האו"ם לענייני זכויות אדם וסנקציות בינלאומיות, אידריס ג'אזאירי, ששיבח את אובמה על שהקשיב לקהילה הבינלאומית ובהחלטתו הכיר בעובדה שהממשל בסודן נקט בגישה חיובית במהלך חצי השנה האחרונה. ג'אזאירי מדווח באופן עקבי על ההשפעה השלילית שיש לסנקציות של ארה"ב על זכויות האדם בסודן, מאז ביקורו במדינה בשנת 2015, ואף פרסם [דוח](#) בנושא. ההחלטה תיכנס לתוקף רק בעוד חצי שנה, פרק זמן שיאפשר לממשל טראמפ לוודא שההתקדמות החיובית של ממשלת סודן נמשכת (13 בינואר, [Washington Post](#)).

ארה"ב מטילה סנקציות על חמישה בכירים בממשל הרוסי בשל פגיעה בזכויות אדם ביום 9 בינואר הודיעה מחלקת האוצר האמריקאית על הטלת [סנקציות](#) על חמישה בכירים מהממשל הרוסי בגין הפרת זכויות אדם. הטלת הסנקציות מתאפשרת באמצעות [חוק מגניצקי](#) (2013), שנחקק בארה"ב לאחר שעו"ד סרגיי מגניצקי, אשר חשף שחיתויות בממשל הרוסי, מצא את מותו בכלא הרוסי בשנת 2009, במטרה להעניש בכירים רוסיים האחראים למותו. [מארק לנדלר](#) מציין כי השימוש בחוק בשלב זה נועד להראות לרוסים כי הממשל האמריקאי ממשיך לעשות בו שימוש גם במקרים שאינם קשורים למותו של מגניצקי. במסגרת הסנקציות אוסרת מחלקת האוצר על כניסתם של הבכירים לארה"ב ומקפידה את כל נכסיהם. לנדלר מציין כי לפי בכיר בממשל האמריקאי, הטלת הסנקציות אינה באה כנקמה על החשדות בעניין התערבותה הקיברנטית של רוסיה בבחירות האמריקאיות, אך יש להניח כי מדובר באקט סימבולי של הפגנת עוצמה מול רוסיה, מספר ימים לפני חילופי השלטון בארה"ב (9 בינואר, [NY Times](#)).

דיני סייבר

משרדו של ראש המודיעין הלאומי האמריקאי פרסם דוח בעניין הפעולות הקיברנטיות של רוסיה ביום 6 בינואר פרסם משרדו של ראש המודיעין הלאומי האמריקאי [גרסה מקוצרת](#) של דוח מסווג שנערך בשיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, הסוקר את התערבותה הקיברנטית של ממשלת רוסיה בבחירות לנשיאות ארה"ב. לפי ממצאי הדוח, הפעיל הממשל הרוסי קמפיין המכוון להשפעה על תוצאות הבחירות לנשיאות ארה"ב, כחלק ממגמה רוסיית להחלשת הדמוקרטיה האמריקאית (13 בינואר, [ASIL](#)). [רונאלד דיברט](#) טוען כי הדוח מאכזב וכי אין בו תועלת רבה, בשל העובדה שהוא אינו כולל ראיות הקושרות באופן ישיר בין פעולות קיברנטיות

של רוסיה להתערבות בבחירות. להערכתו, הדוח, המפרט את שמותיהם של בעלי התפקידים הרוסים שתורמו לריגול הקיברנטי, את האמצעים בהם השתמשו לטובת ריגול זה ואת כתובות IP של המחשבים מהם פעלו, כולל מידע לא רלוונטי (4 בינואר, [Just Security](#)).

התגובה האמריקאית להתערבות הקיברנטית של רוסיה בבחירות בעקבות הממצאים על ההתערבות הרוסית בפעילות סייבר שנועדה להשפיע על הבחירות בארה"ב [הגיב](#) ממשל אובמה בהטלת סנקציות על חמש ישויות רוסיות, כולל שני שירותי מודיעין, ועל ארבעה פרטים; גירוש 35 אנשים החשודים כקשורים למודיעין הרוסי; סגירת שני מתחמים רוסיים בארה"ב; ופרסום מידע על פרקטיקות סייבר רוסיות. רבקה קרוטוף מנתחת את צעדי התגובה הללו ומבהירה את המגבלות המשפטיות על נקיטת צעדי תגובה, לאור הספק אם הפעולה הרוסית היוותה הפרה של הדין הבינלאומי, בגלל שלא ברור שהתקיים הממד של coercion בהתערבות בריבונות של ארה"ב. אם לא מדובר בהפרה ניתן לנקוט אך בצעדי תגובה (retorsions) שהם צעדים דיפלומטיים לא ידידותיים במסגרת הדין. אף אם מדובר בהפרה, כיוון שאין מדובר בהתקפה חמושה, לא ניתן להגיב בהגנה עצמית, אלא רק בנקיטת צעדי נגד (countermeasures), שמוגבלים למה שנדרש להפסקת ההפרה ותו לא (9 בינואר, [Lawfare](#)).

ממשל טראמפ

טראמפ פרסם צו המגביל את כניסתם של מהגרים ממדינות מוסלמיות לארה"ב ביום 27 בינואר פרסם טראמפ [צו אקזקוטיבי נשיאותי](#) בנושא הגנה על האומה האמריקאית מכניסה של טרוריסטים זרים לשטח ארה"ב. הצו קובע כי תונפקה ויזות רק לזרים המגיעים ממדינות התומכות בחוקה האמריקאית ושאינן להן קשר לטרור. הוא קובע כי למשך 90 יום מתאריך כניסתו לתוקף של הצו תיאסר כניסתם למדינה של מהגרים אזרחי איראן, עיראק, לוב, סומליה, סודן, סוריה ותימן. כניסתם של פליטים ממדינות אלו הושעתה למשך 120 יום (28 בינואר, [NY Times](#)). הצו עורר התנגדות חריפה ברחבי ארה"ב. היועצת המשפטית לממשלה, סאלי ייטס, פוטר לאחר שהורתה לעובדי משרד המשפטים שלא לאכוף את הצו והפיצה [מכתב](#) המערער על חוקיותו. התנגדות נוספת באה לידי ביטוי [בתביעות](#) רבות שהוגשו לבית המשפט לאחר פרסומו. בנוסף, כמאה דיפלומטים וקצינים בשירות החוץ האמריקאי פרסמו [תזכיר](#) המביע את התנגדותם לצו (31 בינואר, [Jurist](#); 30 בינואר, [Lawfare](#); 30 בינואר, [Lawfare](#)).

בנג'מין וויטס מציין כי, להערכתו, הצו לא נועד לקיים את המטרה הביטחונית המוזכרת בו, אלא לקדם מדיניות סימון של מוסלמים, כחלק מאמירה פוליטית. כך למשל, הוא מצביע על העובדה כי סוכנויות ממשלתיות רלוונטיות לא היו מעורבות בהכנת המסמך ויישומו של המסמך אינו עומד בקנה אחד עם פרשנותן (28 בינואר, [Lawfare](#)). **דייוויד קול** טוען כי הצו מנוגד לתיקון הראשון של החוקה האמריקנית, האוסר על קיומה של אפליה, בשל האפליה הגלומה בו נגד מוסלמים (28 בינואר, [Just Security](#)).

ביום 9 בפברואר נתן בית המשפט האמריקאי [החלטה](#) הדוחה את בקשתו של ממשל טראמפ להשהות את [צו המניעה הזמני](#), עליו הורה בית המשפט המחוזי, המעכב את אכיפתו של הצו

האקזקוטיבי. בית המשפט קבע כי הממשלה לא הוכיחה כי יש לה סיכוי להצליח בדיון משפטי המתייחס לטענות לגופו של עניין וכי ביטולו של צו המניעה ימנע קיומו של נזק בלתי הפיך. בית המשפט דחה את טענת הסף של הממשל האמריקאי, לפיה ענייני הגירה וביטחון אינם שפיטים (9 בפברואר, [Lawfare](#)).

למידע נוסף, ראו: 27 בינואר, [Just Security](#); 28 בינואר, [Just Security](#); 29 בינואר, [Just Security](#); 30 בינואר, [Just Security](#); 30 בינואר, [Just Security](#); 31 בינואר, [Just Security](#); 28 בינואר, [Lawfare](#); 28 בינואר, [Lawfare](#); 30 בינואר, [Lawfare](#); 30 בינואר, [Lawfare](#).

טראמפ פרסם צו בעניין שמירה על ביטחון הפנים האמריקאי ביום 25 בינואר פרסם הנשיא טראמפ [צו אקזקוטיבי נשיאותי](#) בעניין שיפור ביטחון הפנים של ארה"ב, הכולל דרישה מגופים ממשלתיים וסוכנויות שתפעלנה את כל האמצעים האפשריים על פי דין במטרה לאכוף את חוקי ההגירה. פול רוזנצוויג מתייחס לסעיף 14 לצו, הדורש מסוכנויות ממשלתיות, ככל שהחוק הקיים מאפשר זאת, לוודא כי מדיניות הפרטיות שלהן לא תחיל את הגנות חוק הפרטיות בעניין פרטי זיהוי אישיים על אנשים שאינם אזרחי ארצות הברית או תושבי קבע על פי חוק. להערכתו, הוראה זו בעייתית מבחינת קיומו של מסחר דיגיטלי בין ארה"ב ואירופה, התלוי באופן טבעי בזרימת נתונים, היות שההוראה שוללת החלה של יחס שווה לנתוני הצדדים. רוזנצוויג מציין כי מחד, הצו אינו גובר על חוק קיים, כך שההוראות הקבועות בחוק הפרטיות ממשיכות לעמוד על כנן. מאידך, ככל הנראה, צו זה עולה בחשיבותו על [דירקטיבה נשיאותית](#) שפרסם ממשל אובמה בשנת 2014. הדבר מעמיד בסימן שאלה חלקים מדירקטיבה זו, בייחוד כאלו הקובעים מגבלות על שימור והפצת נתונים (29 בינואר, [Lawfare](#)).

טראמפ פרסם מזכר נשיאותי בעניין הלחימה ב"מדינה האסלאמית" ביום 28 בינואר פרסם הנשיא טראמפ [מזכר נשיאותי](#) שכותרתו "תכנית להבסת המדינה האסלאמית". במזכר מוגדרת ה"מדינה האסלאמית" כאחד מהארגונים האכזריים והאגרסיביים המאיימים על ארה"ב ובנות בריתה וכארגון שלא ניתן לנהל עמו משא ומתן בשל מטרתו להקים חליפות. משכך, יש לגבש תכנית שמטרתה חיסולו הסופי. [ריק הוגטון](#) מתאר את תוכנו של המזכר. הוא מדגיש כי הנשיא הנחה את שר ההגנה להכין תכנית לחיסול "המדינה האסלאמית" ולהגישה תוך 30 יום. במסגרת זו, ביקש הנשיא מהשר, בין היתר, שימליץ על הכנסת שינויים בכללי הפתיחה באש, במגבלות העוברות את הסף הדרוש מבחינת הדין הבינלאומי. הוגטון מציין כי גורמים ממשלתיים מסוימים הביעו ספק אם הצבא יתמוך בשינויים משמעותיים באסטרטגיה שגובשה בתקופתו של אובמה (28 בינואר, [Lawfare](#)).

טראמפ מינה את סטיב באנון לחבר במועצה לביטחון לאומי ביום 28 בינואר פרסם ממשל טראמפ [מזכר](#) בנושא ארגון מחדש של המועצה לביטחון לאומי. כחלק מהשינויים הארגוניים שביצע מינה טראמפ את סטיב באנון, יועצו האסטרטגי, לחבר

בוועדה המנהלת של המועצה לביטחון לאומי. במקביל ביטל את חברותם של הרמטכ"ל וראש מערך המודיעין בוועדה וקבע כי יוזמנו רק לדיונים רלבנטיים. **ג'ורדן ברונר** מציין כי מעולם לא מונה יועץ פוליטי כמוזמן קבוע לוועדה ביטחונית זו. הוא מפרט בנוסף חלק מדברי הביקורת הקשים שהושמעו נגד המהלך על ידי בכירים לשעבר בממסד הביטחוני (31 בינואר, [Lawfare](#)).

ניתן למצוא אותנו :

© 2016 כל הזכויות שמורות
התכנית למשפט וביטחון לאומי, INSS